

HÁLAADÁS

SZERETET.SZOLGÁLAT.

Huszonöt éves a szeretetszolgálat, negyedszázad telt el, s amikor 2021. Hálaadás ünnepén hálát adunk Istennek a negyedszázadért, ez arra is késztet, hogy visszatekintsünk, megvizsgáljuk az identitásunkat és előretekintsünk a jövőbe.

Huszonöt éves a szeretetszolgálat, egy álomból, a zöldségtárolóból, az első 5,000 forintos adományból, meg Jimmy Carterrel a kölcsönkamion mellől, egy olyan méretű szervezetté nőtte ki magát, amire nem is mertünk gondolni, még álmodni sem, még talán a megálmódó Szenczy Sándor sem.

Hogyan történhetett ez? Hisszük, hogy azért mert Isten így gondolta, Isten írta ezt a történetet.

szereket. szolgálat.

Kik vagyunk mi? Mi az, ami meghatároz bennünket?

Identitásunk gyökere Isten.

A szeretetszolgálatban a szeretet forrása, és a szolgálat, a küldetés mestere Ő.

20 évvel ezelőtt egy fiatal jogász-közgazdász a katonai szolgálat helyett nálunk töltött el másfél évet polgári szolgálatosként, járt velünk Észak-Koreában és hajléktalanszállón, dolgozott drogosok és árvák között is. Egy kora délután a régi Vörösmarty utcai irodában ülve kiszakadt belőle, hogy milyen erő segíti növekedni a szeretetszolgálatot, mert nemhogy fejlődni, de léteznie sem lehetne közgazdaságilag, sőt talán létre sem jöhetett volna a szakkönyvek és elméletek szerint.

Akik ismeritek Sándort, azt gondolom a legnehezebb feladat számotokra az lehetne, hogy a szakkönyvek és elméletek szerint modellezzétek le és illesszétek tudományrendszertani kategóriába a szeretetszolgálati vezetői stílust. Ez talán még Chuck Norrisnak sem sikerülne.

Ki volt az, aki látást adott a Szeretetszolgálat létrehozásához? Ki határozta meg az utat, amilyen járunk? Az Isten.

Ki volt az, aki forrást adott akkor is, amikor nem volt hova tovább, nem volt forrás a kezdeti években, úgy tűnt, nincs jövő? Az Isten.

Ki volt az, aki továbbvitt akkor is, amikor mások nem értették, félreértették, rosszul értették, félték és féltettek? Az Isten.

Ki volt az, aki megtartott akkor is, amikor mi hibáztunk, elrontottuk, elvettük a célt, figyelmetlenek vagy felületesek voltunk? Az Isten.

Ki a bennünket mozgó szeretet forrása? Az Isten.

Az Isten hűségese volt! Így a leginkább róla szól ez az ünnep.

Identitásunk gyökere Isten. A szeretetszolgálatban a szeretet forrása, és Ő a szolgálat, a küldetés mestere.

Az identitásunk másik horgonya, ami meghatároz, az a szolgálatunk módja: Jézus követése, Kempis Tamás szavaival az Imitatio Christi. Hogy azt tegyük, amit tőle láttunk: szeressünk és szolgáljunk.

Akkor is, ha mások mást tesznek, ha mások elfordulnak. Akkor is, ha rövidtávon ez nem biztos, hogy kényelmes, talán még sikereket, jólétet, népszerűséget se hoz.

Mózes megfogadta Istennek, hogy nem akar sehová menni, ha az Úr orcája, jelenléte nem megy előtte. Erre hív bennünket Isten, hogy cselekedjünk az igazságot, szeressük az irgalmasságot és járjunk alázatosan az Istennel. Erre hív Jézus, kövessük őt, lábnyomában járjunk. Jézus nem statikusan áll, nem mozdulatlanul ül. Jézus dinamikusan cselekszik.

Jézus elmegy

- » a hajléktalan magányába
- » az erőszakot, bántást szenvedett szegényébe
- » a meleg bizonytalanságába
- » az elhagyott megalázottságába
- » az árva reménytelenségébe
- » a csekkék alá temetett család szegénységébe
- » a kicsúfolt gyermek szomorúságába
- » az ügyetlen kisdíák bátortalanságába
- » a túlhajszolt szeretetszolgálati munkatárs fáradtságába

Mert minél nagyobb körülöttünk a bizonytalanság, a feszültség, annál inkább szükség van a szeretetre,

- » A szeretetre, ami felemel.
- » A szeretetre, ami elfogad.
- » A szeretetre, ami meggyógyít.
- » A szeretetre, ami túllendít.
- » A szeretetre, ami erőt ad.
- » A szeretetre, ami méltóságot hoz.
- » A szeretetre, amiért érdemes.

Mert valljuk be őszintén, nekünk is a szeretetre van szükségünk. És ezért is csak Krisztus követésében tudunk fennmaradni, hisz honnan veszünk szeretetet egy olyan világban, amikor „a szeretet sokakban meghidegült”?

Jézus feltámadása után és mennybemenetele előtt a csetlő-botló, hiperérzékes, hiperaktív, őt megtagadó, de nagyszívű Pétert, nem móresre tanítja, nem megszegényíti, nem megdorgálja, hanem megkérdezi: Péter, szeretsz-e engem? Péter válaszol, szeretlek, Uram. Jézus kétszer is az agape szeretetre kérdez rá, amelyről sokan azt mondják, hogy az annak ellenére való szeretet. Szeretlek, annak ellenére, amilyen vagy. Én nem így ismertem meg Jézust. Jézus nem annak ellenére szeret, hanem úgy szeret, ahogy vagyok, cselekvő szeretettel. Olyannak, amilyen vagyok. Nem erőszakolja rám és rád a változást. Mert pontosan tudja, hogy az ő közelségében, az ő szeretetében, az ő szívéhez közel élve a változás elkerülhetetlenül megtörténik. Péter kétszer is a fileo szeretettel válaszol. Azzal a szeretettel, ami nem fogad el olyannak, amilyen vagy, csak kedvel, vagy érzelmekkel szeret, nem cselekvően, hanem mert a másik megérdemli. Jézus harmadszor már hajlandó még a mércét is alább adni, Péter, akkor legalább a fileo, érzelmi, nem cselekvő szeretettel szeretsz-e? Ekkor Péter elszomorodik és úgy felel, igen Uram, te tudod, hogy úgy tudlak szeretni. Azokkal az érzelmeimmel, gondolataimmal, küzdelmeimmel, örömeimmel, tapasztalataimmal, amik most éppen a szívemben vannak, azzal és úgy tudlak szeretni Jézus. Jézus pedig egyértelművé teszi, hogy már nincsenek elvárások, nincsenek szintek, mértékek. Elfogadás van. Ha te nem tudsz lépni és cselekedni Péter, én cselekszem helyetted. Mert tudom, hogy néhány nap, egy-két hét múlva minden megváltozik.

A félelemtől lefagyó Jézus-tagadóból az igazságot felvállaló Jézus-követő lesz,

- » a csetlő-botlóból bátor igehirdető,
- » a hiperaktívból bölcs gyülekezetvezető,
- » a megbélyegző elnemfogadóból befogadó,
- » a csak érzelmekkel szeretőből az életét odaadó, cselekvő, mindenkiért elmenő Kőszikla.

Ez az agape szeretet cselekvő szeretet, Ő elmegy érted és cselekszik érted. Hiszen Jézus közelségében, az ő szeretetében, az ő szívéhez közel élve a változás elkerülhetetlenül megtörténik. Ma, 2021. Hálaadás ünnepén ezért az átformáló jézusi szeretetért vagyok hálás. S értetek, kedves diákjaink, pedagógusaink, kedves szülők.

*Isten áldjon Mindannyiótokat!
Isten áldja a szeretetszolgálatot!*

dr. Szilágyi Béla

LELKEM ÁLDD AZ URAT

Matt Redman és Jonas Myrin

Lelkem áldd az Urat, áldd az Urat! E-gye-dül Őt i-mádd!

Zengj úgy, mint soha még, Őt dí-csérd! Lelkem csak Té-ged áld!

1. Egy új nap kél és már éb-red min den, itt az i-dő, hogy áld-ja-lak,
3. És

És bár-mi ér ma, bár-mit rejt az út e-lőt-tem,

Hadd zeng-jek es-te is majd há-lá-val.

2. Kegyelmed nagy és tü-relmed hosz-szú, Szerelmed mély és az é-gig ér.

Nem szü-nök é-ne-ke-l-ni jó-sá-god-ról,

Tíz-e-zer o-kóm van, hogy zeng-jek még.

Egy nap majd ez a test el-gyen-gül, E-röm el-hagy, u-tam vé-get ér.

A lelke-m mégis Té-ged áld vég nélkü-l Tízezer évig és mindö-rök - ké.

HÁLAADÁSSAL ÁLDOZZ ISTENNEK

Zsoltárok 50:14

A hálaadás, a hálás lelkület legtöbbünk számára egy pozitív érzelmi állapot. Akkor érezzük, amikor valaki kedves velünk, ajándékot ad nekünk, szívességet tesz vagy bármilyen nagyvonalú cselekedetet hajt végre felénk. Ha csak ennyi lenne, már érdemes lenne rendszeresen megállni, és számba venni, hogy mennyi ilyen élmény, és hány ilyen lelkületű ember van a családjunkban, baráti körünkben, tágabb környezetünkben, életünkben.

De a hála több ennél. A látható és érzékelhető, hálára indító élmények felismerésén és elismerésén túl van egy lelki vonatkozása is. Sőt, igazán ez a lelki vonatkozás teszi az embert hálássá, a hálaadást pedig valóban jelentős lelki gyakorlattá, ünneppé.

A Biblia számos alkalommal ír hálaadó emberekről, és számos alkalommal felszólít, hogy mi is legyünk ilyenek. A hálaadás szava ezt jelenti: elismerjük, hogy Isten kegyelme működik. Vagyis nincs hálaadás anélkül, hogy elismernénk Isten aktív és jóindulatú jelenlétét az életünkben, és nincs hálaadás anélkül, hogy számba ne vennénk, hogy hány és hány formában nyilvánult ez meg a mindennapjainkban.

Emberként hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy minden rajtunk áll. Ha valami sikerül, az a mi sikerünk. Ha valamit elérünk, az a mi eredményünk. Ha valamiben elismerésre méltót adunk vagy teszünk, az a mi nagyszerűségünk bizonyítéka. És ha valamiben mindennek az ellenkezőjét éljük meg, akkor az a mi kudarcunk, szégyenünk és titkolni való értéktelenségünk. A sikereink büszkévé, a kudarcaink elkeseredetté tesznek bennünket. De mindkettő rólunk szól. Az emberről, aki önmagában küzd, önmagáért él, önmagát akarja bizonyítani. Még akkor is, ha ennek érdekében jót is tesz másokkal. Az ilyen szív nehezen ismer el mást önmagán kívül, nehezen fogad el mástól, nehezen vállalja fel önmaga korlátait és rászorultságát. Nehezen ad hálát.

A Biblia úgy beszél Istenről, mint minden jónak forrásáról. „Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá” – olvashatjuk Jakab levelében (Jakab 1:17). Isten jelen van teremtettjei életében. Gondoskodik róluk akkor is, amikor azok hátat fordítanak Neki, hitetlenül elfordulnak Tőle, Őt figyelmen kívül hagyva inkább bíznak maguk erejében. És akkor is, amikor a gondoskodást el nem ismerve maguknak tulajdonítanak minden jót.

A hálaadás ott kezdődik, amikor elismerjük, hogy van Isten, aki meg nem érdemelt jóindulattal van felénk. Aki teremt, gondoskodik, védelmez, szabadít, megbocsát, gyógyít, helyreállít, tanít, vezet és megtart. Amikor ez az elismerés nemcsak odavezet Istenhez, hanem megtérésre is vezet, lelki szemünk kinyílnak erre az új, addig

ismertelen valóságra. Meglátjuk, hogy Isten nemcsak van, de jelen van. Nemcsak ígér, hanem teljesít, nem kér, hanem ad, nem követel, hanem elismer, nem érdemeink szerint, hanem az irántunk való jóindulatából.

És hálára indul a szívünk. Mert átlátjuk, belátjuk, elismerjük, hogy ez is, az is Ő volt. Ezt is, azt is Neki köszönhetjük. Ez sem, az sem történhetett volna Nélküle. „A hálára való hajlam az egyik legpontosabb mutatója annak, hogy Isten jelen van az életünkben.” – írja Jonathan Edwards. Isten jelenlétének elismerése nélkül nincs igazi hála, hálaadás nélkül nincs igazi elismerése Isten jelenlétének.

Isten ezért is hív bennünket magához ezekkel a szavakkal: „Hálaadással áldozz Istennek.” (Zsoltárok 50:14). Ne ígéretekkel, ne áldozatokkal, ne vallásos gyakorlatokkal, ne szégyenkezve és büntudattal, ne vezekléssel jöjjünk Isten elé. Hanem annak felismerésével és elismerésével, hogy Ő minden jónak forrása, az Ő jóindulatú és aktív jelenléte teszi az életünket tartalmassá és örömtelivé.

Hálaadás: elismerjük, hogy Isten kegyelme működik az életünkben. Amikor megállunk a hálaadás ünnepein, ezzel a megértéssel tegyük, ezzel a lelkülettel jöjjünk Isten elé. Vegyük számba az Ő jóindulatának és jelenlétének számtalan személyes megtapasztalását. És adjunk Neki hálát!

Varga György

ERŐT ADSZ MINDEN HELYZETBEN

Capo 4

1. E - rőt adsz min - den hely - zet - ben,
2. El - vet - ted bú - nöm, szé - gye - nem,

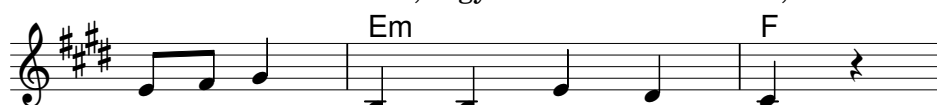
Te vagy a kin - csem, é - le - tem,
Kö - szönöm, hogy új - já let - tem,

Te vagy a min - de - nem.

Ke - res - lek, mert oly drá - ga vagy,
Fel - e - melsz, hogy - ha el - bu - kom,

Nincs mi - vel pó - tol - hat - ná - lak,
Szent - lel - ked be - tölt, jól tu - dom,

Te vagy a min - de - nem.

Refr.: Jé - zus, hú Bá - rány, ál - dom

szent Ne - ved. ved.

HÁLAADÁS

Én alapvetően vidám természetű vagyok, de abban a családban, amelyikben felnöttem, nem igazán volt szokás kifejezni, kimondani a hálánkat. Inkább a negatív véleménynek adtunk hangot, arról beszéltünk, amivel nem voltunk megelégedve, amit ki kellett javítani. Talán ezzel nem vagyok egyedül. Úgy érzékelem, hogy a magyar kultúrában keveset dicsérünk, ritkán fejezzük ki a hálánkat egymásnak és Istennek is.

Az emberi kapcsolatainkban nagyon fontos, hogy megtanuljunk kifejezni a hálánkat. Már kiskorban tanítjuk a gyerekeknek, hogy ha kapnak valamit, akkor köszönjék meg. Ez egy roppant egyszerű dolog, mégis amikor nagyobbakká válnak, felnőnek, olyan könnyen elfelejtik ezt a szokást, értéket. Felnötteknél is erősíti a kapcsolódást, kötődést az, ha kifejezzük hálánkat egymásnak. Nem kell nagy horderejű dolgokra gondolni, csak például arra, hogy megköszönöm azt, ha valaki felhív telefonon, és megkérdezi hogy vagyok, meggyógyultam-e. Ha az iskolás lányomra gondolok, akkor remélem megköszönik neki az osztálytársai amikor segít nekik a házi feladatban, vagy meghallgatja azt, aki nehéz helyzetben van, esetleg bátorítja az elkeseredettet.

Az 50. zsoltár 23. verse így szól:

*„Aki hálával áldozik, az dicsóit engem, és aki az útra vigyáz,
annak mutatom meg Isten szabadítását.”*

Amikor egy embertől kapunk valamit, akkor a személy jelenléte, vagy a kapcsolat valósága megkönnyíti a hála kifejezését, hiszen ott áll előttünk a másik, vagy tudjuk, hogy nem mindegy, hogyan fog ránk nézni, amikor találkozunk. Istennel kapcsolatban ez egy kicsit nehezebb. Őt nem látjuk, a Hozzá való kapcsolódás nem fizikai élmény, hanem a lelkünkben éljük át. Isten azt kéri, hogy hálával áldozzunk Neki, így dicsérjük Őt. Sokkal könnyebb észrevenni mit kapunk emberektől. De mi származik Istentől, észrevezzük egyáltalán? Felfedezzük egyedi képességeinket, eredményeinket, lehetőségeinket, egészségünket, gyógyulásunkat, kapcsolatainkat, életkörülményeinket, a sok élményt, amiben részünk lehet a földnek ezen a szegletén? Annyi minden van, ami a Jóistentől ered, Tőle kaptuk. Legyünk hálásak ezekért Neki!

A hála áldozattal jár. Időt, figyelmet kell szentelnünk arra, hogy végig gondoljuk, mi mindennel vagyunk megáldva, milyen jó dolgokkal, kapcsolatokkal vagyunk körülvéve, amikért igazából nem mi küzdöttünk meg, hanem megkaptuk. Ilyen például a tehetségünk, családunk, barátaink, egy-egy bátorító tanárunk, meleg otthon, finom étel, játékok, az egészségünk, és még sok-sok minden, amiket felsorolni lehetetlen vállalkozás lenne. De észrevenni nem lehetetlen, csak egy kis gondolkodást igényel, ami áldozat. Amint megfogalmazódott bennem, már gondolatban és akár szavakban is megköszönhetem Istennek. Ez nem Neki fontos, hiszen Ő enélkül is boldog

és kiegyensúlyozott, hanem nekünk. Ettől leszünk megelégedettek, vidámak, békések, segítőkészek, akik körül jól érzik magukat mások is. Dupla nyereség.

A hála telt szív sok negatív gondolattól, szorongástól, aggodástól, kétségtől, félelemtől, elégedetlenségtől, irigységtől, fölösleges harctól megszabadít. Érdemes megtanulni, és folyamatosan gyakorolni. A javunkat szolgálja, és a másokét is!

Varga Anikó

HÁLÁT ADVA ÁLDJA ISTENT

Musical score for the hymn "HÁLÁT ADVA ÁLDJA ISTENT". The score is written in G major and 4/4 time. It consists of six staves of music with corresponding lyrics in Hungarian. The lyrics are: "Há - lát ad - va áld - ja Is - tent, áld - ja Is - tent, mi él. Ró - la zeng min - den, menny - ben és itt lenn, zeng - ve az Ő szent ne - vét. Az Úr - hoz, az Úr - hoz száll há - la, di - csé - ret, mert Ő Te - rem - tő, nagy Úr! Min - den te - remt - mény ad - jon ma há - lát, Mél - tó er - re az Úr!"

BÍZZÁL ÉN LELKEM

RÉVÉSZ DÁNIEL

Musical score for the hymn "BÍZZÁL ÉN LELKEM". The score is written in G major and 4/4 time. It includes a tempo marking of quarter note = 77. The score is divided into sections: Vamp, Verse, Chorus, Verse 3, and Coda. The lyrics are: "Miért csüg-gedsz én lel-kem Miért csüg-gedsz én - ben-nem hi-szen há - lát adsz még az Úr - nak, mi-kor a ne - héz i - dők el - múl - nak, gond - ja - id el - fut - nak Bíz-zál én lel - kem bíz-zál Is - ten - ben. Bíz-zál én lel - kem bíz-zál lel-kem Is-ten-ben. ben. ben. Hi-szen Miért há-bo-rogsz lel - kem Miért há-bo-rogsz ben - nem hi-szen há - lát adsz még az Úr - nak, mi-kor az i - ga-zak mind sza-ba-dul - nak Miért há - bo - rogsz lel - kem Miért há - bo - rogsz ben - nem há - lát adsz még az Úr-nak, mi-kor a(z) gond - ja - id el - fut - nak hi-szen i-ga-zak mind sza ba-dul-nak bíz-zál lelkem Isten-ben. bíz-zál lel-kem Isten-ben."

Az összeállításban közreműködött:
dr. Szilágyi Béla a Baptista Szeretetszolgálat elnöke,
Varga György lelkész
és Varga Anikó hitéleti munkatárs.
Az énekeket válogatta Bognár Erika.

 baptista
szeretetszolgálat

